

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; соба 17-ф крило, тел/факс; 011/323-62-59, 025/42-00-93
email; sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs моб.065/911-5119; 064/6838-169
www.sindikato-obrazovanja.rs

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

Министар Вербић крив за наставак штрајка и додатни губитак наставе у школама

Министар просвете др Срђан Вербић је, током тромесечних преговора са четири синдиката просвете, показао су да није дорастао ситуацији у којој већина школа штрајкује и када је настава трајно поремећена.

Министров „социјални дијалог“

Уместо да легитимни штрајк десетина хиљада просветних радника схвати као посебан и екстремни вид социјалног дијалога који је свакако уређен законом и у коме преговарачке стране имају велику узајамну одговорност, министар просвете се, у свом незнању, све време труди да потцени синдикате и да изазове сумњу у јавности у њихову легитимност, позивајући се на „мишљење наставника који нису у синдикатима“.

На почетку је давао јасне изјаве да би он, да се пита, укинуо могућност штрајка у образовању. Кад је схватио да је претерао, министар је у јануару започео „турнеју“ по школама Србије, како би показао да школе не мисле исто као њихови синдикати и да, самим тим, синдикати заступају опцију сумњивог карактера. Пошто се на трибинама у Лесковцу и у Чачку провео „као бос по трњу“, одустао је и од такве стратегије, а трећу, стратегију преговарања и решавања катастрофалних плата у школама, није имао.

То што није имао, министар Вербић је формулисао у „нема пара, имајте разумевања за државу, не сме у споразум никаква бројка јер ће ММФ да полуди, Влада се неће сложити...“ једном речи – без жеље, идеје и визије.

Обећање – лудом радовање

Једино чега се министар придржавао током преговора била је намера да се нипошто не обавезе да ће просветним радницима обезбедити било какво повећање плате и у било ком облику, у току следеће две године.

Нудећи образовању платне разреде за буџетске кориснике до 1. јануара 2016. (а чија реализација не зависи од њега), министар није хтео ни да чује за могућност да исти могу каснити и да тај рок синдикатима не значи много. Уосталом, шта је у овој држави урађено у року, па да би синдикати пристали на ово министрово „обећање - лудом радовање“?

Свом неуспеху после тромесечних преговора, министар Вербић треба да захвали и синдикатима СОС и Независност, који су током преговора изабрали мекану и помирљиву опцију и тиме допринели да преговори више личе на „договарање“, а на крају су дошли са унапред ковертираним потписима. Својим потписима на Споразум два синдиката су министру задали нови задатак: а шта сад, када УСПРС и СРПС неће то на шта су они пристали и када је преко 500 школа у Србији и даље у штрајку?

Нека министар надокнади изгубљену наставу

Штрајк је од среде настављен у око 500 школа и трајаће и даље са могућношћу експанзије, јер су просветни радници љути, а и по закону је.

Ученици и даље губе део наставе. Неки кажу: криви су просветни радници у штрајку. А ми, просветни радници који смо у штрајку, кажемо: за продужетак штрајка крив је министар просвете, па предлагемо да он деци и надокнади наставу и нека се извињава њиховим родитељима!

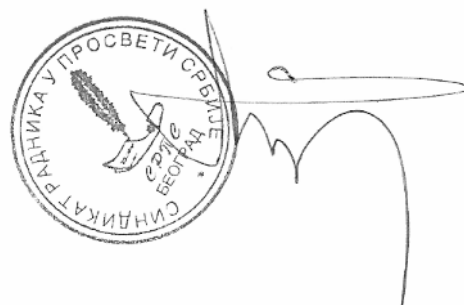
Слободан Брајковић,

председник СРПС

за:

Миодраг Сокић,

потпредседник СРПС

19. јануара 2015.